

**Nr. 7244, 7243, 7268, 7267, 7266, 7263, 7261, 7279, 7290, 7291, 7294, 7340,
7341, 7342, 7345, 7346, 7347, 7302, 7308, 7314, 7159/2026**

18-06-2026

**Către: Doamna Deputat Oana MURARIU
Secretar al Camerei Deputaților**

68-8/299-
2026 CG

Ref.la: Răspunsuri la interpelari formulate de deputați

Stimată doamnă secretar,

Vă transmitem, alăturat, răspunsurile instituțiilor vizate cu privire la unele întrebări/interpelări formulate de deputați, potrivit tabelului anexat.

Cu deosebită considerație,

NINI SĂPUNARU

SECRETAR DE STAT

- 4540A -

MINISTERUL FINANTELOR

Cabinet Ministru

Nr. 182562-4/16.06.2026

Domnului Silviu-Octavian GURLUI

Deputat, Parlamentul României - Camera Deputaților

Adresa: Str. Izvor nr.2-4

Sector 5

București, România

Stimate domnule Deputat,

Referitor la întrebarea dumneavoastră înregistrată la Camera Deputaților cu nr.4540A/2026, având ca obiect „Instrucțiuni fiscale privind aplicarea art.469 din Codul Fiscal”, potrivit sferei de competență a Ministerului Finanțelor, vă comunicăm următoarele:

Menționăm că regulile generale privind impozitul pe mijloacele de transport fac obiectul Cap. IV, art.468, din *Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare*, reglementându-se, după cum urmează:

„(1) Orice persoană care are în proprietate un mijloc de transport care trebuie înmatriculat/înregistrat în România datorează un impozit anual pentru mijlocul de transport, cu excepția cazurilor în care în prezentul capitol se prevede altfel.”

Impozitul este datorat pe „...perioada cât mijlocul de transport este înmatriculat sau înregistrat în România” și „...se plătește la bugetul local al unității administrativ-teritoriale unde persoana își are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz.”

În ceea ce privește acordarea de scutiri, aceasta reprezintă excepție de la regula generală.

Potrivit prevederilor art.469 alin.(1) lit.e) de la Titlul IX - *„Impozite și taxe locale”* din același act normativ, nu se datorează impozitul pe mijloacele de transport pentru un mijloc de transport aflat în proprietatea persoanelor prevăzute la art.1 din *Decretul-lege¹ nr.118/1990, republicat, cu modificările și completările ulterioare*, și a persoanelor fizice prevăzute la art.1 din *Ordonanța Guvernului nr. 105/1999 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate de către regimurile instaurate în România cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 din motive etnice, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, la alegerea contribuabilului.

Totodată, evidențiem faptul că, potrivit art.490 din *Legea nr.227/2015, cu modificările și completările ulterioare*, *„autoritățile administrației publice locale și organele speciale ale acestora, după caz, sunt responsabile pentru stabilirea, controlul și colectarea impozitelor și taxelor locale, precum și a amenzilor și penalizărilor aferente”*. Așadar, acestea trebuie să stabilească relevanța stărilor de fapt fiscale pentru fiecare situație în parte.

¹ Decret-Lege nr.118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările și completările ulterioare

Pe de altă parte, potrivit art.1 alin.(2) din Codul fiscal, cadrul legal de administrare a impozitelor și taxelor reglementate de acest cod este stabilit prin Codul de procedură fiscală.

În conformitate cu prevederile art.1 pct.2 din *Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare*, în înțelesul acestui cod, expresia „administrarea creanțelor fiscale” semnifică oricare din activitățile desfășurate de organele fiscale în legătură cu:

„a) înregistrarea fiscală a contribuabililor/plătitorilor și a altor subiecte ale raporturilor juridice fiscale;

b) declararea, stabilirea, controlul și colectarea creanțelor fiscale;

c) soluționarea contestațiilor împotriva actelor administrative fiscale;

d) asistența/îndrumarea contribuabililor/plătitorilor, la cerere sau din oficiu;

e) aplicarea sancțiunilor în condițiile legii”.

Codul de procedură fiscală instituie o serie de principii/reguli de conduită cu privire la administrarea creanțelor fiscale. Spre exemplu, acesta stabilește, la art.6 alin.(1), că „Organul fiscal este îndreptățit să aprecieze, în limitele atribuțiilor și competențelor ce îi revin, relevanța stărilor de fapt fiscale prin utilizarea mijloacelor de probă prevăzute de lege și să adopte soluția întemeiată pe prevederile legale, precum și pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză raportat la momentul luării unei decizii....”.

De asemenea, potrivit art.7 alin.(3) și (4) din același act normativ, „Organul fiscal este îndreptățit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului/plătitorului. În analiza efectuată, organul fiscal este obligat să identifice și să ia în considerare toate circumstanțele edificatoare fiecărui caz în parte.” Acesta „(4)...decide asupra felului și volumului examinărilor, în funcție de circumstanțele fiecărui caz în parte și de limitele prevăzute de lege.”.

Așadar, în funcție de elementele rezultate ca urmare a examinării stării de fapt, organul fiscal decide cu privire la măsurile pe care trebuie să le ia în continuare, astfel încât actul administrativ fiscal emis să reflecte întocmai realitatea din perspectivă impozitării.

Menționăm că responsabilitatea pentru emiterea unui act sau luarea unei decizii revine exclusiv autorității care emite actul/persoanei care ia decizia respectivă, inclusiv din perspectiva stabilirii, controlului și colectării impozitului pe mijloace de transport.

Cu deosebită stimă,

p. MINISTRUL FINANTELOR

SUBSECRETAR DE STAT

Gyorgy Attila

Digitally signed by Gyorgy Attila
Date: 2026.06.16 11:21:28 +03'00'